तदेवं प्रक्तिस्यास्य परिज्ञातस्य कर्मभिः। भर्त्रा परिगृक्षीतस्य ध्रुवः कार्यफलोदयः ॥ १०॥ स समीच्य महातेजा व्यवसायोत्तरं कपिं। करिष्यति ध्रुवं कार्यमयमित्यन्ववैद्यत ॥ ११ ॥ द्दौ चास्य तदा प्रीतः स्वनामाङ्गाभिचिङ्गितं । ~~श्रुङ्गुरीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परंतपः ॥ १२ ॥~~ ग्रस्य सा कृरिशार्द्रल दर्शनाज्जनकात्मजा। मंस्यते मन्नियुक्तं वां न चोंद्वेगं करिष्यति ॥ १३ ॥ व्यवसायो हि ते वीर कर्म चैव प्रकाशितं। मुग्रीवस्य च संदेशः सिद्धिं कथयतीव मे ॥ १४॥ स तं गृक्षीवा क्नूमान् कृवा मूर्द्भि कृताञ्चलिः। पादौ प्रणस्य रामस्य सुग्रीवस्य च मारुतिः । सर्हायैः सिह्तो व्योम पुष्नुवे वानर्र्षभः ॥ १५॥ स कुर्षयंस्तद्बलिनां मक्दलं वनौकसां वायुसुतो बभौ तदा । गताम्बुदे व्योम्नि विश्रुद्धमाउलः शशीव नत्तत्रगणैः समावृतः ॥१६॥ इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाण्डे दक्तिणदिग्निर्देशो नाम एकचवारिंशः सर्गः == ग्रङ्गरीयप्रदानं नाम दिचवारिंशः सर्गः ॥